ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ.

ਲਤਾ @ਸ਼ਾਰੂਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡਾ।

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 617)

ਅਪ੍ਰੈਲ 8,2019

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ.]

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, 2005 2(ਐੱਫ), 2 (ਕਿਊ), 2 (ਐੱਸ), 12-ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੇਸ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਜੱਦੀ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਭਰਾ ਸਨ, ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ-ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ-ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ: ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਥਨ-ਭਾਵੇਂ ਐੱਸਐੱਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ। 2(ਐੱਫ), 2 (ਕਿਊ), 2 (ਜ਼) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 617.

2018 ਦੇ ਸੀ. ਆਰ. ਐੱਮ.-ਐੱਮ. ਨੰਬਰ 44823 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 10.10.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਨਿਲ ਸਿੰਘਲ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡਾ. ਨਿਰਮਲ ਚੋਪੜ੍ਹਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰਡਰ

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 10 ਅਕਤੂਬਰ 2018 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2005 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਆਹ 12 ਦਸੰਬਰ 2010 ਨੂੰ ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹਨ।

4. ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਜੱਦੀ ਹਿੰਦੂ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਕੇ ਇਰੀਆਨਾ ਸਟੋਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਲਗਭਗ 30,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸੀ।

5. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ 2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6. ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ 3 ਜੁਲਾਈ 2015 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 4,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 2,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ 3 ਜੁਲਾਈ 2015 ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 14 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਾਣੀਪਤ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕੋ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 1 “ਐਕਟ "ਕਿਹੜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਨੇ ਸਾਂਝਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

8. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

9. ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੋਏ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

10. ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਕਿਊ) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ "ਜਵਾਬਦੇਹ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ -

2(ਕਿਊ) "ਜਵਾਬਦੇਹ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਹੈਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਵੀ ਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਰਦ ਸਾਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

11. ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਕਿਊ) ਦੇ ਮੂਲ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਵਾਬਦੇਹ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ, ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ

ਔਰਤ, ਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਰਦ ਸਾਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐੱਫ) "ਘਰੇਲੂ ਸਬੰਧ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

2(ਐੱਫ) "ਘਰੇਲੂ ਸੰਬੰਧ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਜੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਾਂਝੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਭੋਗ, ਵਿਆਹ, ਜਾਂ ਵਿਆਹ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ;

12. ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐੱਫ) 'ਘਰੇਲੂ ਸਬੰਧ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਭੋਗ, ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਵਿਆਹ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਰਾਹੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐੱਸ) ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝਾ ਪਰਿਵਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

2(ਐੱਸ) "ਸਾਂਝਾ ਪਰਿਵਾਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿੱਥੇ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ' ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ

ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ, ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੋਵੇ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਹੈ;

13. ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

14. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

“10. ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਐੱਸ. ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਰੇਂਦਰ ਜੈਨ ਐਸ/ਓ. ਮਰਹੂਮ ਐੱਸ. ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਪੁੱਤਰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਕੂਲ-ਵਾਲੀ-ਗਲੀ, ਅੱਠਵਾਂ, ਇੰਦਰ ਗੜ੍ਹੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਗੋਹਾਨਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਰਿਆਣਾ। ਸੋਨੀਪਤ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ (ਵਿਚੋਲੇ ਸ਼੍ਰੀ. ਨਰੇਂਦਰ ਜੈਨ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਰੇਲਵੇ ਫੱਥਕ, ਜਟਲ ਰੋਡ, ਏ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਸੀ। ਪਾਣੀਪਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਐੱਸ. ਮਾਈ ਧਨ (ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਦਾਦਾ)। ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮਾਈ ਧਨ, ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਐੱਸ. ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਜਿੰਦਲ (ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ. ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਜਿੰਦਲ ਨੇ ਇਹ ਘਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਐਚ. ਨੰਬਰ

149, ਅੱਠ ਮਰਲਾ ਕਲੋਨੀ, ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਗਰ, ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੰਦਰ ਨੇੜੇ, ਪਾਣੀਪਤ ਖਰੀਦਿਆ। ਰਾਜੋ ਦੇਵੀ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1) ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੰਦਰ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਐੱਚ. ਨੰਬਰ 149, ਅੱਠ ਮਰਲਾ ਕਲੋਨੀ, ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਗਰ, ਜੱਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ।

" ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈਃ -

"12. ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਐੱਸ. ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਐਚ. ਨੰਬਰ 149, ਅੱਠ ਮਰਲਾ ਕਲੋਨੀ, ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਗਰ, ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੰਦਰ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਐੱਸ. ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ) ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਾਜ ਦੇ ਸਮਾਨ, ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ (ਕਥਿਤ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ (ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੀਰਤੀ ਜਿੰਦਲ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਇਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਇਸਤਰੀਧਨ, ਘਰੇਲੂ ਵਸਤਾਂ, ਫਰਨੀਚਰ ਆਦਿ। ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਘਰ/ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਆਦਿ, ਸਾਰੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

13. ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸਾਰਥਕ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਐੱਸ. ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ ਅਤੇ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ ਜਟਲ ਰੋਡ, ਸੰਜੇ ਚੌਕ ਪਾਣੀਪਤ

ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਕਰਿਆਨਾ ਸਟੋਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਾਂਝਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਹੁਤ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ 30, 000/- ਰੁਪਏ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ/ਤੈਅ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੀ. ਐੱਮ. ਹਰੇਕ, ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ, ਕਥਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐੱਸ. ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਕਥਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਰੁ. 30, 000/- ਪੀ. ਐੱਮ. ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜਿੰਦਲ ”

15. ਮੌਜੂਦਾ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਥਨ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਪੈਰਾ 10 ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ (ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ) ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐੱਫ); ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਕਿਊ); ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐੱਫ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜੋ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।

16. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।

17. ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਾਬਰ ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

18. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

19. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate